

Bild 1. Disa Gilles ålderman dir. Gustaf Åkerlind talar; t. h. landshövding Linnér, t. v. landshövdingsskan Linnér.

DISAGILLET'S STÄMMA

Under distingen 1943 samlades i likhet med tidigare år medlemmarna av Disagillet till stämman, denna gång på Östgöta nation. På förmiddagen hade gillet kallat till vad man skulle kunna benämna ett »uppländskt museimannamöte» på Hantverksföreningen, där ett 40-tal representanter för de mest livaktiga hembygdsföreningarna samlades för att dryfta gemensamma spörsmål. Sammankomsten öppnades av åldermanen, varefter landshövding Linnér övertog klubban. Föredrag hölls av intendent Ålenius om »Museisamlingar som bildningsmedel» och fil. mag. Karin Alinder om »Hur Olänning-

Bild 2. Generaldirektör Sam Larsson utbringar de tre folklandens skål.

arna kom till». En givande diskussion utspann sig om bildningsverksamheten och den folkliga teaterverksamheten inom föreningarna. Ordföranden i Sydvästra Upplands kulturhistoriska förening i Enköping kapten Nils Lundin överlämnade till deltagarna den nytkomna vägledningen över Enköpings museum och framförde ett tack till den som ordnat samlingarna och författat vägledningen. Vägledningen hade utsänts till traktens lärare som handledning vid skolbesök.

Då stämman på kvällen öppnades kunde äldermannen, direktör Gustaf Åkerlindh, hälsa en talrik menighet från de tre folklanden och som kvällens gäster landshövding och fru Linnér, generaldirektör Sam Larsson, t. f. styresmannen för Nordiska museet och Skansen d:r Sigurd Wallin och professor och fru Sune Lindqvist.

Protokoll föredrogs, redogörelse lämnades för granskningen av gilletts kista och nämnden beviljades ansvarsfrihet. Där-

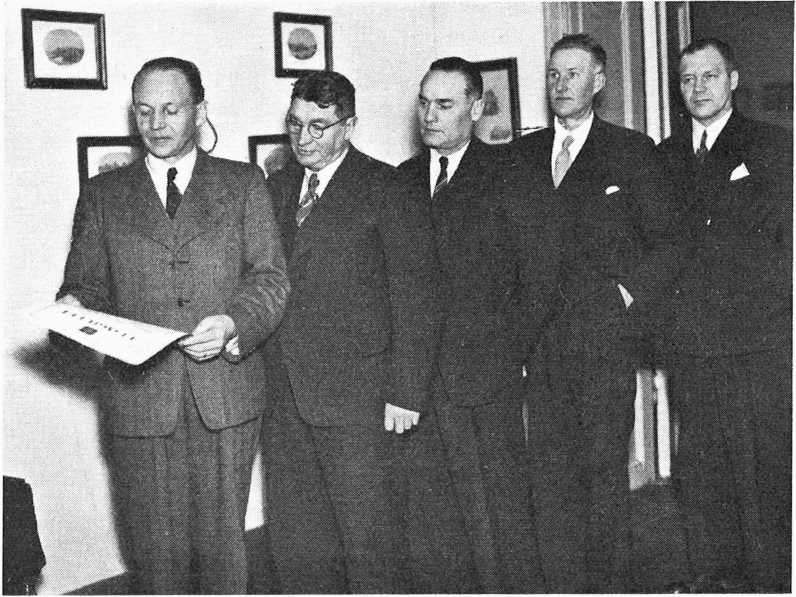

Bild 3. Hållnäs hembygdsförening, med köpman Dan Westergren i spetsen, mottar årets pris.

efter omvaldes gillennämnden; som ersättare för försångaren valdes amanuensen med. kand. Karl Johan Öbrink.

Sedan den medförda matsäcksmaten förtärts meddelade gillet husmor fru Marja Edén under mängdens bifall att »gillets alla skickeliga harskramlare jagat harar — och kanske även en och annan liten kanin — mot utlagda snaror och fällor», och alla grepo sig med god aptit an det tillredda koket.

I början av måltiden utbragte landshövding Linnér gillet högtidligaste skål, för konung och fädernesland, varefter åldermannen utbragte gillet skål. Så följde utdelandet av gillet pris för framgångsrikt och förebildligt arbete i hembygdsvårdens tjänst. Det hade av nämnden tillerkänts Hållnäs hembygdsförening och mottogs nu av fem representanter för denna livaktiga förening med ordföranden, köpman Dan. Westergren, i spetsen.

Bild 4. En glad hörna, fr. h. riksspelmännen Johan Olsson och Ivar Tallroth, verkmästare Gösta Baum samt lantbrukare Werner Mattsson.

Den uppländska hembygdsrörelsen står i dag starkare än någonsin, sade äldermannen bl. a. i sitt tal för Hällnäs hembygdsförening, och man är klarare medveten om arbetsmål och arbetsmetoder. Valet av pristagare hade detta år varit svårt, ty många föreningar hade utfört ett gott arbete. Hällnäs hembygdsförening, som tillerkänts belöningen, har inom Upplands älderdomligaste fiskläge, Fågelsundet, räddat byggnader och föremål, som ge en åskådlig bild av forna tiders näringsfång, och även på annat sätt hägnat och vårdat minnen från svunna tider. Men den har dessutom på ett för alla förebildligt sätt samlat bygdens befolkning kring dessa minnen. Under svåra förhållanden har den arbetat, därför är resultatet desto mera beröm värt.

Därpå dracks skålen för de tre folklanden, som utbragtes av generaldirektör Sam Larsson med ett varmhjärtat och vackert anförande om »Svea rikets kärnland», rikt genom sin skiftande natur, genom sina historiska minnen, sin gamla

bondekultur, »rikt slutligen därför att här bygger och bor ett kärnfriskt folk, trögt kanske ibland, men varmt trofast i sin kärlek till hembygden».

Den nyvalde försångaren ökade trevnaden vid gilleborden med sång, de båda riksspelmännen Ivar Tallroth och Johan Olsson visade prov på sin konst och gilletts nya vykort med den thunmanska bilden av Gamla Uppsala såldes friskt sedan åldermannen rekommenderat det som en av de uppländska sockengillenas egen budkavle och tackat den donator, som ställt bilden på Disagilletts budkavle till menighetens förfogande i denna utomordentliga form.

Vid kaffet höll professor Sune Lindqvist ett uppmärksammat föredrag, »Kring Upsala högar», och senare uppenbarade sig beredskapsmannen »74 Jansson» — i det civila verkmästare Gösta Baum — och roade både den forne regementschefen och publiken i övrigt med sina frispråkiga redogörelser från fältlivet med upplänningarna och sina sprittande munspelslåtar. Klockan 11 bjöd åldermannen orlof och farväl. Men åtskilliga av menigheten — med åldermannen i spetsen — blevo likväl sittande en god stund, glatt riskerande böter till gillekistan.

Skrivaren.